

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 5115011069
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5115011069.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného Y. L. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. októbra 2017 v Bratislave dovolanie Y. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 8. septembra 2016, sp. zn. 3To/76/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Y. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 2. júna 2016, sp. zn. 29T/57/2015, bol obvinený Y. L. uznaný za vinného spolu s Y.W. zo zločinu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech Y. L. predstavujúc sa ako zamestnanec spoločnosti Bridge Finance, s.r.o., sa v presne nezistený deň začiatkom roka 2014 telefonicky skontaktoval s poškodenou Q. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. J., U. XX/XX, ktorej rodina mala finančné problémy vyplývajúce z neschopnosti splácať dlhy a sľúbil vyhovieť jej požiadavke na prefinancovanie predošlého úveru z nebankovej spoločnosti TRINITY investment, s.r.o., Trenčín zabezpečeného záložným právom k ich bytu a poskytnutie výhodnejšieho úveru, dokonca zvýšeného o sumu 2.000,- Eur s menšou splátkou, hoci nikdy nemal záujem tak urobiť, Q. R. a jej manžel Y. R. po osobnej prehliadke ich nehnuteľnosti a zistení výšky záväzkov telefonicky neskôr utvrdil, že ich pohľadávka je riešiteľná a v marci 2014 im nepravdivo oznámil, že ich zámer je už schválený a v ďalšom konaní bude s nimi komunikovať Y.W. (vtedy X.), následne Y. L. kontaktoval H. A., ktorej potvrdil, že je pre ňu investičná príležitosť odkúpiť byt R., ktorí majú veľké finančné problémy a hrozí im, že prídu o byt, a to za kúpnu cenu 27.000,- Eur a predstrel jej nepravdivý a nereálny zámer, že po nejakých 4 mesiacoch by si byt odkúpili oni alebo ich blízka osoba od nej naspäť za 29.000,- Eur, ktoré by získali z nového úveru, následne Y.W. kontaktovala manželov R. a dňa 07.04.2014 ich doviezla do Žiliny do kancelárie spoločnosti Bridge Finance, s.r.o. nachádzajúcej sa v objekte notára JUDr. O. P., so sídlom B. XX, Z.,

kde následne dala menovaným podpísať už vopred pripravenú Zmluvu o prevode vlastníctva bytu, ktorú zabezpečil Y. L., a v ktorých vystupujú ako predávajúci a ako kupujúca vystupuje H. A., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, I. XXXX/XC, P., s predmetom zmluvy predaj nehnuteľnosti - byt č. 44, nachádzajúci sa na 1. p. domu na Ul. U. v B. J. so súp. č. XX, vchod č. 39, postavený na pozemku parcela č. XXX zapísanom na LV č. XXXX, s prislúchajúcim podielom na pozemku, spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 59/6851 v BSM manželov Q. R. a Y. R., s kúpnu cenou 27.000,- Eur, následne Y.W. zabezpečila overenie podpisov manželov R. na predmetnej zmluve u notárky Y. O. P., kde došlo aj k spísaniu notárskych zápisníc N 124/2015 (uznanie nepeňažného záväzku byt vypratať do 06.07.2014 zo strany R.) a N 125/2015 (čestné vyhlásenie o prevzatí časti kúpnej ceny vo výške 15.000,- Eur), o ktorých sa poškodení na základe predchádzajúcej dohody s Y. L. domnievali, že ide výslovne o podklady na prefinancovanie predošlého úveru, v čom boli ďalej utvrďovaní aj tak, že Q. R. výslovne aj Y.W. po oboznámení sa s obsahom Zmluvy o prevode vlastníctva bytu uviedla, že nechcú predať byt, ale prefinancovať úver, na čo ju Y.W. utvrďovala v tom, že predmetná zmluva a notárske zápisnice N 124/2015, N 125/2015 sú potrebné na riešenie ich situácie a výlučne súvisia s prefinancovaním predchádzajúceho úveru, počas týchto úkonov Y.W. poskytla poškodeným R. sumu 15.000,- Eur ako časť kúpnej ceny v hotovosti, ktorú jej však po spísaní notárskych zápisníc vrátili na jej pokyn,

v skutočnosti bola kúpna cena H. A. dňa 08.04.2014 vyplatená prevodom z jej účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 10.108,- Eur na účet spoločnosti TRINITY investment, s.r.o. ako úhrada dlhu manželov R. voči tejto spoločnosti, suma 1.892,- Eur bola ňou na pokyn Y. L. zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX patriaci Q. R. a zvyšok kúpnej ceny v výške 15.000,- Eur odovzdala H. A. v hotovosti Y. L. a k žiadnemu vybaveniu nového úradu pre manželov R. nikdy nedošlo, týmto spôsobom Y. L. a Y.W. využitím existenčného tlaku a dôvery manželov R. dosiahli stav, keď títo fakticky predali vlastnú nehnuteľnosť za sumu 12.000,- Eur, pričom jej skutočná hodnota je 30.300,- Eur, čím bola spôsobená škoda vo výške 18.300,- Eur, so sumou 15.000,- Eur poskytnutou H. A. ako časť kúpnej ceny v hotovosti naložili Y. L. a Y.W. nezisteným spôsobom.

Okresný súd Žilina (ďalej len okresný súd) za to obvineného Y. L. odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd v Žiline na podklade odvolaní obvineného Y. L., okresného prokurátora a poškodených Q. R. a Y. R. uznesením z 8. septembra 2016, sp. zn. 3To/76/2016 (č.l. 1214-1218), rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolania obvineného, prokurátora a poškodených Q. R. a Y. R. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 8. septembra 2016, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený uložený trest vykonáva t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany.

Dňa 21. júna 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 1301-1304), a to z dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu argumentoval, že konaním krajského súdu došlo k porušeniu základných práv a slobôd, rovnako aj k nesprávnej kvalifikácii skutku, za ktorý bol uznaný vinným. Súd nesprávne aplikoval výklad, keď spáchaný skutok kvalifikoval ako trestný čin podvodu, čím porušil jeho ústavné právo zakotvené v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s poukazaním na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 142/2015 z 10. marca 2015, I. ÚS 313/2012, IV. ÚS 110/09.

Obvinený v dovolaní vytýkal, že v uvedenom prípade nebol preukázaný jeho úmysel uviesť poškodených manželov do omylu v otázke nepravdivého prísľubu poskytnutia úveru za účelom získania neoprávneného majetkového prospechu, pričom nemožno vysloviť záver, že by obvinený celú akciu riadil a že by poškodeným zamlčal všetky podstatné skutočnosti smerujúce k prevodu nehnuteľnosti, za účelom obohatenia sa na úkor poškodených a žiadne dôkazy nenasvedčujú tomu, že by sa podieľal na

vybavovaní úveru pre poškodených.

V rámci dovolania opísal priebeh spáchania skutku s poukázaním na skutočnosť, že jeho konanie nemožno klasifikovať ako konanie spočívajúce v nezabezpečení spätného prevodu nehnuteľností do vlastníctva poškodených za podvodné, nakoľko ako uviedla spoluobvinená P., klienti o spätný prevod nehnuteľnosti nežiadali, nakoľko mali istotu, že za tri mesiace sa im úver vybaví.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci porušenia práva dovolateľa rozsudkom zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 3To/76/2016 z dôvodu porušenia zákona a vec vrátil Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor podaním doručeným 7. júla 2017 (č.l. 1314-1315) v rámci ktorého uviedol, že obvinený sa v rámci svojho dovolania domáha revízie skutkových zistení uvedených vo výrokovvej časti právoplatného rozsudku a jednostranného hodnotenia dôkazov, ktoré prezentoval aj v pôvodnom konaní.

Podľa prokurátora znak objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, pre ktorý bol obvinený uznaný za vinného je plne pokrytý vo vzťahu k jeho osobe jednotlivými časťami skutkovej vety, tak ako bola ustálená súdmi na základe vykonaného dokazovania. Preto je argumentácia obvineného len formálne deklarovaná ako námietka nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, aj keď v skutočnosti ide o snahu o revíziu skutkových zistení, čo je však v tomto prípade mimo prieskumnej právomoci dovolacieho súdu. Z vyššie uvedených dôvodov preto prokurátor navrhol dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila aj poškodená Q. R. prostredníctvom svojej obhajkyne, a to podaním doručeným na okresný súd dňa 26. júla 2017 (č.l. 1321) v zmysle ktorého uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením obvineného vyjadrením v dovolaní, ale sa stotožňuje s argumentáciou prokurátora uvedenej v jeho vyjadrení. Poškodená poukázala na skutočnosť, že nikdy nepripustila pri svojich výsluchoch, že by chcela predmetný byt predať, potrebovala ho iba prefinancovať, pričom iba v prípade jasného formulovania všetkých podmienok predmetnej transakcie s bytom, vysvetlenia možných rizík, ktoré z toho vyplývali, ako aj finančnej náročnosti s tým spojenej zo strany dovolateľa vo vzťahu k poškodenej by sa dovolateľ mohol domáhať prihliadnutia na obvyklú mieru opatrnosti tak, ako to uvádza v prvom odseku na strane č. 4 svojho dovolania. Vzhľadom na uvedené poškodená navrhla dovolanie odmietnuť postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Vyjadrenia strán boli doručené obvinenému i jeho obhajcovi, ktorí však na tieto vyjadrovania nereagovali.

Spisový materiál Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/57/2015 spolu s dovolaním obvineného, vyjadrením prokurátora a vyjadrením poškodenej Q. R. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 5. októbra 2017 (č.l. 1327).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je

určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné uviesť, že námietky uvedené v dovolaní obvineného nie sú dôvodné a nenapĺňajú ním uplatnený dovolací dôvod aj vzhľadom na vyjadrenie prokurátora (č.l. 1314-1315) k jeho dovolaniu, ktoré si plne osvojuje.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že ako dovolací súd, nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom veci, a to tak, ako ho správne a v súlade so zákonom ustálil okresný a krajský súd, avšak nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov, ako ani závery, ktoré súdy vyvodili. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd, pričom v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Platí tiež, že obsah konkrétne uplatnených námietok obvineného, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V danom prípade podané dovolanie obvineného len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, a preto ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V prerokúvanej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený Y. L. vo svojom podaní nenaplnil ním uplatnený dovolací dôvod, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.